

Finanslovsforslag jo ikke lavere Militærbestemmelser end de tidligere Finanslovsforslag, saa jeg maa forudsætte, at naar det ærede Medlem gaar med i Dag, er det, fordi han finder, at nu kniber det. Det tror jeg nu, som sagt, ikke, det gør; jeg tror, at det ærede Medlem allerede af den Forhandling, som allerede har fundet Sted, har faaet det Indtryk, at det kniber ikke. Men det ærede Medlem er en loyal Partifælle, og naar hans Partifæller har sagt nede i det andet Ting, at selvfølgelig stemmer man for Finansloven i Aar, gør han det naturligvis ogsaa. Og jeg vil ogsaa sige, at det er det rigtigste. Man kan ved en enkelt Lejlighed demonstrere ved at afholde sig fra at stemme for Finanslovsforslaget, men regelmæssig at afholde sig fra at afgive sin Stemme for en Finanslov, som man i sit Hjerte ønsker gennemført, og som man arbejder paa af bedste Evne hele Vinteren igennem, er der ingen Mening i. Jeg vil derfor haabe, at naar det ærede Medlem nu har gjort os den Fornøjelse at stemme for Finanslovsforslaget i Dag, vil han ogsaa fremdeles gøre det, og da han sandsynligvis ogsaa faar Plads i det nye Landsting, vil han fremdeles gøre det samme, og saa vil vi jo være over den Vanskelighed, som hidtil har vist sig for hans Vedkommende ved Afstemningen over Finanslovsforslagets endelige Vedtagelse.

I øvrigt skal jeg paa mine Meningsfællers og egne Vegne indstille Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger, til uforandret Vedtagelse.

Hey: Det var jo en særlig idyllisk Stemning, der raadede nede i det andet Ting ved Generaldebatten over Finanslovsforslaget. Den højtærede Finansminister sagde udtrykkelig dernede, at han vilde ikke forstyrre denne Idyl, og jeg synes heller ikke, at noget tyder paa, at den vil blive forstyrret heroppe; dens Fortsættelse her, synes jeg, er under de bedste Auspicer. Naar man lagde Mærke til, hvad Ordføreren sagde dernede, var det naturligvis nok særlig under Henvisning til Grundlovssituationen, at der ikke skulde siges meget. Ganske vist sagde Regeringspartiets Ordfører i Folketinget ogsaa, at han kom ikke med nogen finansiel Oversigt eller særlige Bemærkninger, for dertil var han ikke Manden. Jeg haaber og vil gerne tro, at det er af falsk Beskedenhed, at det ærede Medlem dernede sagde saaledes, for ellers synes jeg, at Regeringspartiet skulde have sendt en finansiel Kraft

frem. Ganske vist har de deres Finansminister, men jeg synes, at det saa bedre ud, at ogsaa Partiet selv ved en Lejlighed som denne har noget at skulle have sagt. Men de andre Talere, navnlig den forhenværende Finansminister, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og Socialdemokraternes Ordfører antydede ogsaa, at det var særlig Grundlovsfreden, som nu skulde bevirke, at der ikke skulde siges meget, og Socialdemokraterne gik endogsaa saa vidt nu, at de i Folketinget stemte for Finanslovsforslaget, for at — det Indtryk fik man — de Herrer heroppe ogsaa kunde komme til at stemme. Lykkeligvis behøves det jo ikke. Jeg synes, at det maa være lykkeligt for de Herrer, at Situationen efter alt at dømme former sig saaledes, at de ikke heroppe behøver at gøre dette forskrækkelige at stemme for et Finanslovsforslag med saadanne Militærbestemmelser som dette. Der er jo i Virkeligheden ingen Disput; her fortsættes i Virkeligheden Idyllen.

Men i øvrigt er der ikke stor Glæde over Finanslovsforslaget. Det blev, som allerede sagt, fremlagt med et Overskud paa 4 Mill. Kr. og endte med et Overskud paa 2 Mill. Kr., og det er kun naaet derved, at man forhøjede Formue- og Indtægtsskatten med 2 Mill. Kr. Om denne Foranstaltning vil jeg i Modsætning til de to ærede Medlemmer, der har talt her, sige, at jeg finder den forsvarlig. Jeg vilde ogsaa have fundet det forsvarligt, at man her sidste Aar havde bragt de 700,000—800,000 Kr.s Underskud ud af Verden, da man allerede den Gang kunde have forhøjet det. Der var Grund til det, det har Statsregnskabet vist, fordi det navnlig den Gang overfor Udlandet vilde have set godt ud, om vi kunde have sagt: Her er dog nu for første Gang i lange Tider et Finanslovsforslag med Overskud. Lad saa de faa Finansmænd, der vil sætte sig ind i det, sige: Ja, det er lavet; for dertil kan man svare: Ja vel, men det er lavet med Grund, det er berettiget. Og navnlig denne Gang, hvor man altsaa ikke alene støtter sig til Opgivelser fra Skattedepartementet, men til Udtalelser fra Landsoverskatteraadet, finder jeg det fuldkommen forsvarligt. I øvrigt er det ikke lovende, at Udgifterne er i en saadan Stigning, som allerede nævnt, af 4 pCt. Det kan man i Længden ikke holde ud. Forsætterne er saa gode, naar man begynder; det er allerede omtalt af tidligere Talere, ogsaa de har været inde paa det, som blev berørt i Folketinget, at Appetitten,